

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/41,57
1475 S. İşK/14

T.C.

YARGITAY

9. Hukuk Dairesi

Esas No. 2016/28475

Karar No. 2020/14802

Tarihi: 04/11/2020

- İŞÇİNİN BİRDEN FAZLA DÖNEM AYNI İŞYERİNDE ÇALIŞMASINDA HER DÖNEMİN KIDEM TAZMİNATINI HAK EDECEK ŞEKİLDE SONA ERMESİ HALİNDE ÇALIŞMA SÜRELERİNİN BİRLEŞTİRİLECEĞİ
- ÇALIŞMA SÜRESİNİN DÖNEMLER TOPLAMINA GÖRE HESAPLANACAĞI
- İŞÇİNİN KREDİ KARTININ İŞVERENDE OLMASININ KIDEM TAZMİNATININ İŞÇİYE ÖDENMEDİĞİNİ GÖSTERDİĞİ
- KIDEM TAZMİNATI ÖDENEREK TASFİYE EDİLMİŞ ÇALIŞMA SÜRESİNDE DOĞAN FAZLA ÇALIŞMA HAFTA TATİLİ VE YILLIK İZİN HAKLARININ TASFİYE EDİLDİĞİ ANLAMINA GELMEYECEĞİ

ÖZETİ davacının banka hesabına davalı işveren tarafından 13.12.2010 ve 31.05.2012 tarihlerinde kıdem ve ihbar tazminatı yatırılmakla beraber davacı tanıkları ile davalı tanığı YK 'in, banka maaş kartlarının işverenin elinde olduğu ve yatan ücretlerin işveren tarafından alındığına dair beyanları ile davacının 21.05.2012 tarihinde aynı işyerinde çalışmaya başlaması buna karşılık tazminat ödemelerinin 31.05.2012 tarihinde yapılması hususları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde davacının birinci, ikinci ve üçüncü dönem çalışmalarının istifa ederek, dördüncü ve beşinci dönem çalışmalarının ise kıdem ve ihbar tazminatı ödenerek sona erdirildiğinin ispat edilemediği kabul edilerek davacının çalışma süreleri

birleştirilerek tüm süre üzerinden dava konusu alacak kalemlerinin hesaplanması gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Kabule göre de, kıdem ve ihbar tazminatı ödenerek çalışılan önceki dönemin tasfiyesi, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile yıllık izin ücretine hak kazanma ile bunların hesaplanması bakımından söz konusu dönemin dışlanması sonucunu doğurmaz. Mahkemece kıdem ve ihbar tazminatı ödendiği iddia edilen önceki dönemin tasfiye edildiği kabul edilerek davacının fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile yıllık izin ücreti alacaklarının da 21.05.2012-12.02.2015 tarihleri arasındaki dönem için hesaplanması hatalıdır.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi taraf vekillerince istenilmekle, temyiz taleplerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin 01.03.2003 tarihinde davalı işyerinde deri dikim makinesi ustası olarak işe başladığını, 25.12.2014 tarihinde ücretsiz izne çıkarıldığını ve 19.01.2015 tarihinde iş görme edinimini yerine getirmesinin istendiğini, belirtilen tarihte işyerine giden müvekkiline ücretsiz iznin devam ettiği ve kendilerinin belirteceği tarihte işe başlaması gerektiğinin beyan edildiğini, müvekkilinin 20.01.2015 tarihinde noter aracılığıyla davalıya ihtarname gönderdiğini ve işe başlama tarihinin tarafına tebliğ edilmediği takdirde yasal yollara başvuracağını ihtar ettiğini, buna karşılık davalı tarafın noter aracılığıyla gönderdiği 02.02.2015 tarihli ihtarname ile şirketleri tarafından verilen iznin ücretsiz izin olmadığı, ücretlerin ilgili banka hesabına yatırıldığı, 19.01.2015 tarihinde “işyerine gelerek işbaşı yapılmadığı”, 27.01.2015 tarihinde davacının sözlü olarak uyarılmasına rağmen iş gelmediği için bu ihtarnamenin düzenlendiğinin iddia edildiğini, müvekkilinin ihtarnamenin kendisine tebliğinden sonra ertesi gün işyerine gittiğini ve çalışmaya başladığını, müvekkilinin işe başladıktan sonra mobbing uygulandığını ve 12.02.2015 tarihinde işten çıkarıldığını ileri sürerek, kıdem ve ihbar tazminatı ile yıllık izin, aylık ücret, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacaklarının davalıdan tahsilini istemiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davacının işyerinde kesintisiz bir çalışmasının olmadığını, davacının 11.06.2003 - 02.04.2004, 19.08.2004 - 27.12.2004 ve 05.04.2005 -

15.03.2006 tarihleri arasında çalıştığını ve bu çalışma dönemlerinde davacının kendi isteği ile işten ayrıldığını, diğer çalışmalarının ise 25.07.2006 - 10.01.2010 tarihleri arasında ve 01.02.2011 - 12.05.2012 tarihleri arasında olduğunu ve bu dönemlere ilişkin alacakların ise davacının Garanti Bankasında bulunan hesabına yatırıldığını, davacının son olarak, 21.05.2012 tarihinde işe başladığını ve işveren tarafından haklı sebeple tazminata hak kazanamayacak şekilde 12.02.2015 tarihinde iş akdinin fesih edildiğini, davacının işbaşı yapmaması nedeni ile iş akdinin sonlandırıldığını, davacının ücretsiz izne çıkarılmadığını, davacının ücretlerinin bankaya yatırıldığını belirterek, davanın reddini talep etmiştir.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan deliller ve bilirkişi raporu doğrultusunda, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Karar, kanuni süresi içinde, taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının tüm davacının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2-Davacının hesaplamaya esas alınan çalışma süresi taraflar arasında uyuşmazlık konusudur.

Somut olayda, mahkemece davalı tarafın cevap dilekçesinde, davacının birinci, ikinci ve üçüncü dönem çalışmalarının kendi isteği ile, dördüncü ve beşinci dönem çalışmalarının ise kıdem ve ihbar tazminatı ödenerek sona erdiğinin ifade edildiği ve davacının Garanti Bankası A.Ş. nezdinde bulunan hesabına 13.12.2010 tarihinde 3.343,91 TL kıdem ve 1.211,46 TL ihbar tazminatı, 31.05.2012 tarihinde 1.191,64 TL kıdem ve 739,68TL ihbar tazminatı ödemesi yapıldığı, "Kıdem tazminatı yanında ihbar tazminatının ödenmesi iş sözleşmesinin sona ermesi olup, aynı işyerinde işçi ara vermeden çalışmaya devam etse bile bu çalışması yeni bir iş sözleşmesi olarak kabul edilmelidir." şeklindeki Yargıtay'ın emsal kararı da göz önüne alındığı belirtilerek, davacının davalı işyerinde 21.05.2012-12.02.2015 tarihleri arasında 2 yıl 8 ay 21 gün çalıştığı kabul edilmiş ve bilirkişi raporunda bu süre esas alınarak yapılan hesaplamalara göre karar verilmiştir. Ancak varılan sonuç dosya içeriği ile örtüşmemektedir. Şöyle ki, dosya içeriğinden, davacının 11.06.2003 - 02.04.2004, 19.08.2004 - 27.12.2004, 05.04.2005 - 15.03.2006, 25.07.2006 - 10.12.2010, 01.02.2011 - 12.05.2012, 21.05.2012 - 12.02.2015 tarihleri arası davalı işyerinde çalıştığı anlaşılmaktadır. Davalı taraf her ne kadar davacının birinci, ikinci ve üçüncü dönem çalışmalarının kendi isteği ile sona erdiğini iddia etmiş ise de, dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerden bu hususun ispatına yönelik herhangi bir delil sunulmadığı görülmektedir. Yine davalı tarafça dördüncü ve beşinci dönem çalışmalarının kıdem ve ihbar tazminatı ödenerek sona erdiği ve davacının banka hesabına 13.12.2010 ve 31.05.2012 tarihlerinde kıdem ve ihbar tazminatı ödemesi

yapıldığı iddia edilmiş ise de, davacı taraf, banka kartının davalının zilyetliğinde bulunduğunu, hesabına yatırılıp çekilen kıdem ve ihbar tazminatlarından haberinin dahi olmadığını, davacının tüm hak ve alacaklarını aldığına dair bir ibranamenin de bulunmadığını beyan etmiştir. Davacı tanıklarından Gunnour Veli, “...bizim kartlar onların elindeydi, biz kart görmüyorduk, onlar asgari ücretini maaş olarak yatırıyor, bakiyesini onlar çekiyordu, bizde kart yoktu...” İsmail Tüydaş, “...biz maaşı hiçbir zaman almadık, zaten kartlarımız işverende idi, biz haftalık alıyorduk, onlar bankaya yatırıp kendileri çekiyordu, ...” davalı tanığı Yakup Küden ise, “... bizim deri sezonunda boşluklarımız oluyordu, firma bizi izine çıkardı,...firma bu boşluk dönemlerinde yeri geldiğinde bizden banka maaş kartımızı alır, kartımı iptal ettirdim...” şeklinde beyanda bulunmuşlardır. Bu durumda, davacının banka hesabına davalı işveren tarafından 13.12.2010 ve 31.05.2012 tarihlerinde kıdem ve ihbar tazminatı yatırılmakla beraber davacı tanıkları ile davalı tanığı YK ’in, banka maaş kartlarının işverenin elinde olduğu ve yatan ücretlerin işveren tarafından alındığına dair beyanları ile davacının 21.05.2012 tarihinde aynı işyerinde çalışmaya başlaması buna karşılık tazminat ödemelerinin 31.05.2012 tarihinde yapılması hususları ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde davacının birinci, ikinci ve üçüncü dönem çalışmalarının istifa ederek, dördüncü ve beşinci dönem çalışmalarının ise kıdem ve ihbar tazminatı ödenerek sona erdirildiğinin ispat edilemediği kabul edilerek davacının çalışma süreleri birleştirilerek tüm süre üzerinden dava konusu alacak kalemlerinin hesaplanması gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Kabule göre de, kıdem ve ihbar tazminatı ödenerek çalışılan önceki dönemin tasfiyesi, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile yıllık izin ücretine hak kazanma ile bunların hesaplanması bakımından söz konusu dönemin dışlanması sonucunu doğurmaz. Mahkemece kıdem ve ihbar tazminatı ödendiği iddia edilen önceki dönemin tasfiye edildiği kabul edilerek davacının fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile yıllık izin ücreti alacaklarının da 21.05.2012-12.02.2015 tarihleri arasındaki dönem için hesaplanması hatalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgililere iadesine 04.11.2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.